Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

NHỮNG CON BUÔN CHÁNH TRỊ BANG VẪY QUANH VIỆN-HOÁ-ĐẠO

NĂM THỨ TƯ ★ SỐ 799 ★ GIÁ 2$ ★ THỨ TƯ 16-12-1964

thời luận

THÔNG-TIN ★ BÌNH-LUẬN ★ VÀ KIẾN-THIẾT

Chủ-nhiệm Tiên-Đàm : NGHIÊM-XUÂN-THIỆN ● TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 224 Gia-Long — Saigon Giá: [illegible]

● NHỮNG NHÀ TU CÓ QUYỀN LÀM CHÁNH-TRỊ, NHƯNG HÃY CỞI LỚP ÁO TU HÀNH RA ĐÃ.

● SAO BIÉN

CHIẾN HẠM ANH ở Mã Lai Á đã bắn vào đoàn chiến hạm ngoại quốc đe dọa hải phận MÃ-LAI

Một chiến hạm Anh đã nã súng bắn 1 đoàn tàu chiến không rõ là quốc tịch nào để xâm lấn vào Hải phận Mã Lai.

Đoàn tàu chiến đã đã bỏ chạy. Người ta đoán chừng đây là đoàn chiến hạm Dương: Có lẽ không có vụ thượt hại gì.

« Bọn con buôn chính-trị đã tìm ra được một thị trường mới »

« Phong trào cứu nguy Phật-giáo » do 3 vị Thượng tọa khởi xướng ngày chủ nhật vừa qua nhằng một cuộc tuyệt thực để tuyên chiến với Chính-phủ Trần-văn-Hương.

Cuộc tuyệt chiến mở đầu cho một giai đoạn tranh đấu mang một màu sắc chính trị thực sự đã được Thượng tọa Việt trường long trọng xác định tương một bước thứ gần Quốc trưởng, Thượng Hội đồng và đại tọa M. Taylor. Mục đích cuộc đấu tranh là lật đổ chính phủ Trần-văn-Hương và triệt hạ ông Trần-văn-Văn (đương kiêm Tổng thư ký của THĐ) bằng tất cả những hình thức bãi bỏ động.

Chúng-minh cho được đều gì ghêm sự nhân đình vô cùng đau tranh đó trong một đầu ngoại lớn, để đã cho đến một vài sự kiện đáng sợ ra chung quanh Viện Hóa Đạo, ở Đô là không con thể là chính trị ». Bọn đều đang sau chung quanh Viện Hóa Đạo như một chiếc đèn kéo quân. Chúng đang tìm đủ mọi cách để lợi dụng hàng rào rằng đặt bằng tôn mỏng, hình thức. Có kẻ xuống tóc, có kẻ tu-thay niêm Phật, có kẻ định và gọi khoác áo nâu sòng để cầu xin một chút ảnh hưởng. Bọn chúng coi tuồng tranh đấu nay như một cơ hội ngàn năm một thuở để may mắn nếu bàng Tôn Giáo tạo nên được thành tích. Những, hình như « xét chúng không nổi » nên T.T. Thích Trí Quang « đành ẩn thân gọi » để « tổng-cổ chúng ra khỏi Viện Hóa Đạo. Vì sợ rằng nếu có một chúng, cuộc tranh đấu sẽ có

xem tiếp 1 trang 4

Sáng ngày 14-12-64, tất cả các trường Trung học Công lập tổ Đô thành đều mở cửa lại.
ẢNH TRÊN : Quang cảnh các nữ sinh trường Gia-Long đang đứng trước cửa trường chờ vào lớp học. (ảnh Thanh Hà)

Ông Bundy, Phụ-tá đặc-biệt của Tổng Thống Mỹ về an-ninh tuyên-bố

MỸ KHÔNG CÓ Ý ĐỊNH RỜI V.N.

MÀ CÚNG SẼ KHÔNG CÓ HÀNH ĐỘNG PHIÊU LƯU

Ô. STEVENSON: Liênhiệpquốc có thể giúp ích trong việc đem lại hoà bình giữa ViệtNam C.H. và Bắc-Việt.

Ông Bundy : « Mỹ không có ý định rời Việt Nam mà cũng sẽ không có hành động phiêu lưu »

HOA THỊNH ĐỐN. — Hôm chưa nhựt vừa qua cố vấn của Tổng Tổng Johnson, ông Mc George Bundy tuyên bố Hoa-kỳ không có ý định rời Việt Nam Cộng hoà hoặc tiến hành một cuộc phiêu lưu có thể đưa đến chiến tranh đại qui mô ».

Ông tuyên bố : « Trước hết tôi nói thẳng là hoàn toàn trong những tranh đấu ở lãnh vực đó có thể đưa đến nguy hại cho hoà bình và lên lượng bao Việt Nam và cho hoà bình Mỹ. Chúng tôi đã giả thuyết về các hành động đó, đã nhìn đến đó, cũng không giải, là những hành động có tranh chấp ».

« Tôi cũng cho rằng thêm là hoàn động của Tổng Thống Johnson là được đều ấy đều đúng, cũng như các hành động của các Tổng Thống Kennedy và Eisenhower. Trong tám của vấn đề là ở V.N.C.H và trong các cuộc tác công của quân đội bắc phân vào một số bởi có tổ chức ».

« Do đó các vấn đề của bắn là các vấn đề về hoạt động chính trị và hộp, kinh tế, và chúng phải tuân

xem tiếp 0 trang 4

GIÁO HỘI PHẬT-GIÁO HÒA-HẢO TÌNH NGUYỆN

Lãnh nuôi 10.000 trẻ em

nạn nhân bão lụt miền Trung

Mới đây, Ban Trị Sự Trung ương Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo có gửi lên Quốc Trưởng, Ông Chủ tịch Thượng Hội Đồng, Quốc Gia và Thủ tướng Chánh phủ một bức thư ngỏ ý xin lãnh nuôi một số trẻ em nạn nhân bão lụt miền Trung để chăm sóc nó đau khỏi đồng bào bị thiên tai.

Trong thư nói trên Ban Trị Sự Trung Ương Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo cho biết rằng hiện nay, Ban Trị Sự đã nhận được rất nhiều đề nghị của đồng đạo từ khắp các địa phương gửi về để ý xin lãnh nuôi dưỡng trong một thời gian một số thiếu nhi cơ cực, bơ vơ hoặc những em mất cha mẹ không đủ phương tiện chăm lo nuôi dưỡng.

Ban Trị Sự Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo cho biết năm đã có số thiếu nhi Ban Trị Sự có thể nhận lãnh sẵn sàng là 10.000 em, trong đó tuổi từ 6 đến 12 và thời gian nhận lãnh nuôi dưỡng từ 6 tháng đến 1 năm.

Ngoài ra, Ban Trị sự Giáo hội Phật Giáo Hòa Hảo cũng yêu cầu

xem tiếp 0 trang 4

CHÍNH GIỚI PHẬT GIÁO VIỆN HÓA ĐẠO

Đã tự nhận cuộc Cách mạng 1.11-63 LÀ DO CÔNG ƠN CỦA MÌNH

- NHỮNG CHÂN THỰC AI ĐÃ GIẢI THOÁT AI ?
- NGƯỜI LÀM NÊN CÁI CÔNG ƠN ĐỐI CHẾNG BẠO CHÚA « DẦM » NHÀY, MÀ CHÍNH NAN NHÂN LẠI DẦM NHÂN LÀ CỦA MÌNH.
- SỰ KHIẾP NHƯỢC VÀ THÁI ĐỘ HÈN HẠ CỦA ĐẢNG PHÁI VÀ CÁC « CHÁNH KHÚA » DƯỚI CHẾ ĐỘ NHA NGÔ.

TÂM-CHÚNG

Một thái độ lộ lùng của Viện Hóa Đạo

Nhưng ai theo dõi sự Viện Hóa Đạo đã có quá những buổi thuyết pháp chống lên kể « công ơn » của Viện Hóa Đạo đối với cách mạng 1.11 đã làm sao cho cách mạng lật đổ chế độ Ngô Đình, chứng vì một sự ngẫu nhiên sẵy ra do đó tự đổi mình nên bị cô lập và chống phá. Đoạn

xem tiếp 5 trang 4

ĐÁNH LỚN Ở Kiến-Hòa Chương-Thiện

LỰC LƯỢNG ĐỒN TRÚ ĐÁ ĐẢY LUI V.C. tấn công 2 đồn và pháo kích 2 quận lỵ

Giông-Trôm và Đức-Long

● ĐOÀN QUÂN XA CỦA TA BỊ PHỤC-KÍCH CÁCH BẮC LONG MỸ 17 CÂY SỐ

● 2 quân nhân Mỹ tử trọng, 4 bị thương và 1 mất tích tại Chương-Thiện. 3 quân nhân Mỹ bị thương ở VTnh-Long

Vùng 1 chiến thuật

THỪA THIÊN. — Lúc 1 giờ 45 ngày 12-12-64, ta phục kích tại 4 cây số Đông Phong Điền và 15 cây số Tây Hương Trà bắn chết 8 Việt Cộng tại chỗ, tịch thu 1 súng trường Nga. Bên ta có 5 bị thương. Lúc 3 giờ ngày 13-12, Việt Cộng đặt nhập kp tại sinh La Chô (5 cây

xem tiếp 1 trang 4

NĂM NAY THIÊN TAI DỒN DẬP

Lại bão lụt và mưa lớn

ở Đà Lạt, Khánh-Hòa, Ninh-Thuận Bình-Thuận

Theo ngoài tin của Uỷ ban liên bộ cứu trợ nạn lụt miền Trung, tại Ninh Thuận mưa to gió lớn liên tiếp 2 ngày 2 đêm. Đã có lối 17 giờ ngày 12-12-64, Mực nước trong thị xã Phan Rang lên đến 4 thước. Nhiều nơng chết và trôi mất tích không 500người 20.000 người không có nhà ở, mùa mùa và bao mùa thiệt hại 1000ha, gia súc chết 80%, quốc xa và công sở bị tổn 50%, nhiều lớp không xử dụng được. Cây gây, đường xá bị hư 30 km phía đông với Đà Lạt — Nha Trang — Phan Thiết hoàn toàn gián đoạn. Uỷ ban Liên bộ Cứu trợ nạn lụt Miền Trung đã tức tốc mở biện pháp cấp cứu và cứu phát đồng đồng Khánh Hòa và Ninh Thuận qua

Tại Khánh Hòa, vào qua 13-12 trôi đã tanh lưu, nhưng nước lụt chưa hạ. Các đồ người phải, đội cứu hộ, hộp tính, hướng dẫn, Phép tổ vẫn lên lối vào các khu vực ngập lụt để cứu trợ đồng bào.

Sự kết trong 2 ngày 12 và 13-12-64, tại thị xã Nha Trang và các miền phụ cận, có trên 6.000 đồng bào vì bành nạn lụt, tập trung ở các trường học, chùa, Phái học viên, được nhà cầm quyền tiếp tế thực phẩm.

Ngoài ra theo tin Cảnh sát và đồng bào, có 5 người chết, 2 chục là người cuối trên, 2 chục là sập, bắc bị tràn Hà Thanh và Hà Ra. Tại sân bao mưa bị thiệt hại nhiều.

Các quốc đều bị cước trao sáng, chưa được tin đích xác.

Tại Bình Thuận, mực nước lên tràng cao 1 thước tuổi bắt chiều 12-12, phương đến 2 giờ 30 đêm, nước lại dâng cao từ 3 đến 4 thước ở các vùng thấp thuộc quận Tuy Phong. Tại quận Hàm Tân, Hàm Tân 2 ấp Tuy Tịnh và Vinh Hanh, xã Lạc Tri, nước đã dâng lên ở vùng Long Sơn (cách tỉnh lỵ Phan Thiết

xem tiếp 1 trang 4

Cây Noel ở trên... đầu !

Lễ Chúa Giáng Sinh sắp đến rồi.
Đã trang điểm cho đêm Giáng Sinh thêm tươi vui, ngày lễ Ba Lê đã tưng rả những kiểu làm tóc có gắn các vật trang trí, cho các Noel, cuộc vui những ngày cuối cùng của năm 1964 sắp đến.
Ảnh bục đã tức « gu » của phụ nữ thích trang nghiêm hơn lãng mạn.
Một làn sóng Đông Tây lan gần nhau ở cuối thế kỷ XX. Phụ nữ Âu-châu có gắn hoa như đến bao phụ nữ Á-đông.

XÁ LUẬN

Khi các Thượng tọa làm Chánh trị

của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Bây giờ mấy vị Thượng-Tọa trong Viện-Hóa-Đạo đã công khai làm chánh trị.

Trước đây, chúng ta công đoán chúng như vậy nhưng chưa có gì rõ rệt để chứng ta có thể quả quyết được điều này.

Các vị Thượng-Tọa đã lên tiếng chống đối chánh phủ hiện hữu, trong những bức thư gửi cho Quốc-Trưởng và Đại-Sứ Taylor.

Sau đó các vị tuyệt thực trong 48 giờ, để thực hiện ý muốn hay để « cầu cho đất Việt-Nam được hạnh phúc ».

Có là vì các Thượng-Tọa muốn làm chánh trị, nên khi Thủ-tướng Trần-văn-Hương tuyên bố « gạt bỏ Tôn-Giáo ra ngoài chánh trị », các vị và một số « tín đồ trung-thành » đã lấy làm bất mãn.

Và có là đây là một ngưỡng nhân lâm cho các nhà lãnh đạo Viện-Hóa-Đạo phá chánh phủ Trần-văn-Hương.

Có một điều làm chúng ta thắc mắc là chúng ta chưa hiểu đường lối chánh trị của các vị Thượng-Tọa như thế nào, mặc dầu trong mấy ngày hôm nay chúng ta thấy Vị Thượng-Tọa Viện-trưởng tỏ ý-muốn có một chánh phủ chống Cộng có bề nghiêm.

Nhưng nếu chỉ muốn chống Cộng thôi, cũng chưa đủ. Ngô-Đình-Diệm xưa kia cũng chống chống Cộng rồi hay sao ?

Khi các Thượng-Tọa thuyết pháp giảng giáy Đạo-Phật, thì tốt cả các Phật tử đều lắng tai nghe.

Vì đó là Phật-Tử, ai là người chống muốn mất ngày một hiểu thêm Đạo Tổ Bi của Đức-Phật.

Nhưng khi các Thượng-Tọa làm chánh trị, những Phật-Tử biết suy nghĩ, cần phải đợi xem đường lối chánh trị, chương trình chánh trị của các Ngài ra sao đã. Trừ những người ở đau thì không kể, ai đã làm chánh trị cũng phải biết suy xét, và chỉ ông hộ một đường lối chánh trị đúng đắn, sáng suốt, phục vụ quyền lợi của nhân dân.

Ai cũng có quyền làm chánh trị, miễn là phải theo những luật pháp hiện hành. Và ai cũng có quyền chọn đường lối chánh trị thích hợp với quan điểm của mình, miễn là đường lối ấy có lợi cho quốc gia.

Khi chánh phủ muốn gạt bỏ Tôn-Giáo ra ngoài chánh trị, — mặc dầu nhiều nước trên Âu-Châu đã làm và vẫn làm — điều này chỉ có nghĩa là không được đặt lối Tôn-Giáo để làm chánh trị.

Bởi vì nhiều kẻ có thể nấp bóng Tôn-Giáo mà làm những việc tàn dân hại nước, mà được che chở bởi sắc áo nhà tu hay bởi những nơi thờ phượng : mất khi bị cản trở trong công việc chánh-trị của mình những kẻ ấy lại bỏ áo bỏ lốt « tôn giáo bị dán áo ».

Các vị tu hành cũng là dân trong một nước, đi theo tôn giáo nào cũng vậy.

Các vị cũng có quyền công dân. Nhưng các vị cũng có bổn phận của công dân.

Ở Âu-Châu, khi Tổng Động Viên, các nhà tu hành vẫn bị đi lính như thường.

Cũng vì thế mà các vị Thượng-tọa, các vị Linh mục, cũng phải tôn trọng pháp nước như mọi người.

Và khi làm chánh trị, các vị phải lấy đảng hay đoàn thể chánh trị, với những quy-chế của các đảng hay của các đoàn thể chánh trị.

Nếu không, chỉ là lợi dụng « Tôn Giáo » để làm chánh trị, và như vậy có hại đến uy-tín của Tôn-Giáo.

ĐIỆN-VĂN CỦA L.M. Hoàng Quỳnh gởi T. T. Johnson

Thủ sáo tuần rồi, Linh mục Hoàng Quỳnh có gởi cho Tổng Thống J.B. Johnson một bức điện văn bằng ngôn mở đầu đây là bức điện :

« Nhân dịch tăng Việt quốc Cộng Giáo Việt Nam tôi xin bày tỏ lòng tri ân với dân tộc đã cứu trợ qua nhân bão lụt.

Vào lúc chính sách Mỹ ở Việt Nam cũng cần hơn, các người Cộng giáo đã cư một lần nữa lại tỏ ý chú cương quyết đánh bại Cộng sản và mở mang Việt Nam trong tinh thần kết nối Phật Giáo và các nhóm tôn giáo khác. Kính tiến Hoàng Quỳnh, Chủ tịch Uỷ ban Trung ương Tranh đấu Cộng giáo ».

BỘ TRƯỞNG Quốc Phòng H.K., Ông McNamara đến Paris

Ngày thứ hai, 14-12, ông Robert McNamara, bộ trưởng Quốc Phòng Hoa kỳ đã từ Hoa thịnh Đốn đến Paris để gặp nhóp phái đoàn Pháp để đương đầu luận với Chánh phủ Pháp và nhiều vấn đề quan hệ trong thế giới.

NĂM ĐIỀU KIỆN CỦA CAM-BỐT để tái lập quan hệ bình thường với Mỹ

NAM VANG. — Hôm 13-12, tại Nam Vang, thông tấn xã Khmer đã trong bố 5 điều kiện do phái đoàn Cambodge đưa ra trong cuộc bội nghị Mỹ Cambodge ở Tân Ước.

Ông Son Sann, cố vấn chính yếu của Thái tử Sihanouk đã trình bày trước các bạn trong một diễn đề về đặc khi khác mà các cuộc thương nghị bên thứ ba trước.

Các cuộc thương nghị, chắc chắn của bên đã thêm một tuần, sẽ nhằm nhiều vấn các cách tranh gây xét những vụ lộn xộn ở bên giới Việt Miên xảng gây nên vụ sang thăng trong hai tuần vừa qua.

Phái đoàn Mỹ do ông Philip Bonsal, đặc phái viên của Tổng Thống Johnson, hướng dẫn. (Hồn 17-1)

xem tiếp 9 trang 4

TIẾNG DÂN KÊU

Một nhóm quân nhân đào ngũ xin được trình diện

Kính gửi Quốc trưởng và Thủ Tướng Việt Nam Cộng Hòa.

Kính thưa Quốc trưởng và Thủ Tướng.

Chúng tôi là những thanh niên sống trong tình trạng bắt hợp pháp kích gối bởi hoàn cảnh vậy lên Quốc trưởng và Thủ tướng xét cho tình trạng như sau :

Nguyên chúng tôi là quân Binh sĩ Quốc gia, đã tăng phục vụ tại các đơn vị tác chiến trên 3 năm, đã đào ngũ.

Trong sở sinh em chúng tôi, có người là con cán bộ cao cấp nhất của gia đình, anh cả của một bây em nhỏ đều ở miền bắc giữa, không được giết để trở về trong Diệm không cho tôi tôi được hưởng chế độ, nên chúng tôi đành phải đào bỏ gia đình, lên bên phía cộng đồng, cho qua giải ngũ và xin gia đình.

Sau 3 năm chúng tôi không được giải ngũ và được lãnh đạo Bộ Q.P (Chính phủ Nguyễn Khánh) lưu thêm 2 tháng nữa. Ở lại thêm 2 tháng chúng không được giải ngũ và ở trong tình trạng không biết ngày nào ra, con trai duy nhất của 2 vợ chồng.

Vì tình cảnh gia đình, chúng tôi vô bì đã như đã bình bỏ ở trên, chúng tôi đành phải đào ngũ để vô đã làm nước gia đình.

Chúng tôi đào ngũ vào tháng 9/1964 sau khi đã quân đích 38 tháng, hiện đang sống như những chuột, chui rúc bên sáy xó no một cách bẩn bụ đi sau, Mỗi lần thấy Cảnh sát hay Quân cảnh là mỗi lần khiếp đảm, tái mặt. Chúng tôi không cho biết tương lai, chỉ hướng là gì khi bàn to rành rành trước mặt.

Vào rồi được biết Chiến binh và các lệnh cho giải ngũ quân đích chúng tôi buồn khổ và tủi hổ vì cùng nhưng sự việc đã rồi, làm sao nói lại đưa vị ?

Nay chúng tôi kính nhờ Ông chủ nhiệm hãy bảo nhy đồng bộ lối đưa trên những khó của chúng tôi, kính xin lãng nhân đạo của Quốc trưởng và Thủ tướng cho giảm bớt chúng tôi mới đặc ân mới cùng khoan hồng cho chúng tôi được trình diện để lập lại cuộc đời cũ và tranh sức không phạm tiến chính nhiệm vụ của tổ quốc gian phí.

Kính mong sự rộng lượng và lòng nhân từ của Quốc Trưởng và Thủ tướng.

Trong khi chờ đợi, kính xin Quốc trưởng và Thủ tướng nhận xét đây sự thành kính rất biết ơn vô cùng đối của chúng tôi.

Một nhóm quân nhân đào ngũ

QUYẾT NGHỊ CỦA CÁC PHỤ HUYNH HỌC SINH Ở ĐÔ THÀNH

SAIGON (VTX). — Trong một buổi bội họp hôm 5-12-64 vừa qua, 30 đại diện các bội Phụ huynh Học sinh ở Đô thành đã lập nên bản quyết nghị gửi Thủ tướng Chính phủ và ông Tổng trưởng bộ Văn hóa Giáo dục, yêu cầu Chính phủ :

1) Nghiêm trị những kẻ lợi dụng học đường, xách động học sinh bắc khóa, biểu tình, làm bại quyền lợi

xem tiếp 4 trang 4

GIÓ THỔI NGƯỢC

ANH HÙNG CỨU NGUY

Trong lịch sử thế giới con đây, người « anh hùng cứu nguy » đã có nhiều lắm. Nhưng là Đại tướng Đỗ Cao của nước Pháp. Đây ông là chỉ trích đã nhưng ông thật tự cá tài cứu nguy nước ông tôi ha lắm.

Vì ông có tài cứu nguy tổ quốc như vậy nên khi vua Pétanh mất, vấn đề qui hồng hay là trước quốc sắm lâm thay.

Thành ra cái « nghề » cứu tinh để cứu nguy đã đã làm nguy đến tánh mạng và cả danh dự của mình như bên Pháp có « cứu tinh Pétanh » bên ta có « cứu tinh Ngô Đình Diệm » cùng với cộng tự viên...

Nhưng có lẽ cái « nghề... cứu nguy » như vậy rất có... nhiều. Thường làm một, nên khi vua ông Diệm mất... « cơn dầm » bên Mỹ bắn vì... cứu nguy tổ quốc.

Nhờ kinh nghiệm cứu nguy của Tổng phủ sáng lên như ánh kim cương và sáng rang chuối (hột trai chứ không phải hột bồ-đề), nên ngày nay... nhiều ngài « nhà ta... » cứu nguy Phật giáo nhỉ... tổ quốc.

Trong đó, lại có cả vài... tu cao công bất đầu ? Ai chu đã cứu nguy ?, cái mình lâm cho trang chuối... làm nguy ở Lâm Bình ?

Nhờ « hồng phước » của đất nước... « đã mân ân » rồi mà đã đã ra quá nhiều « anh hùng cứu nguy » thì tên gì Cộng sản chẳng đầu hàng sớm ?!

KY NINH.

VỢ : *Cái học Bộ Thường ban gì... thì hạ cơ rẻ như bèo đất, nhưn chao ôi em ơ...*

MỘT VÀO THÂN ...

« CHỒNG » — *Ion không làm Bộ Trưởng, thì con biết làm gì giờ ?*

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng) Đồng Nai

ĐỌC BÁO GIÚM CÁC BẠN

Cuộc tân - sát ở Congo

(Tiếp theo số trước)

Theo báo TIME

Mặc dầu ông lên án sự can thiệp của ngoại bang, ông cũng kêu gọi « anh em cả cũng hòa giải giữa những quan phiến loạn và thành phố Tshombé-Tổng thống Julius Nyerere của Tanganyika, là một người ủy hòa, đầu năm nay đã kêu gọi các nước đã tăng giúp đỡ ông, ấy quên đội của ông ngày sau, cũng đã lên án một cách sự cuối cùng nhẹ đây và gọi nó là « nốt ký nước của Tshombé-Công » — nhưng cũng vẫn tăng cả nhà để Công sản ở trong nội bộ của ông.

Ở Le Caire, chừng 200 sinh viên của người Pha Châu, của người Ai Cập, đã « xuống đường » để tỏ Sự quan Hồa Kỳ và đến phá Thư viện John Kennedy ở gần đây. Thư viện này trị giá 250.000 Mỹ kim. Ahmed Ben Bella, nhà cầm quyền lấy hãy của tư Algérie, đường tan vỡ, cũng tát nhưng người chỉ thể nhưng con đường và tăng phần lương thực của Hồa kỳ đã cam kết giút « khi gọi và quan tinh người chủ nhân lương ở Congo, T.T., cũng lên nhơ vậy.

Không thể làm được

Mặc dầu Lanh tụ Công sản Gbenye và những tên đao phủ của bên đã chạy trốn ra khỏi Kinh thành của chúng, cuộc chiến tranh sẽ tiếp tục trong một thời gian. Trong khu vực vùng đã của những người đã trắng, Quân Đội Congo đã bắt lại được sau bị nhiều khu vực lớn của loạn quân. Nhưng người ta quan đã nói đến « cuộc chiến tranh một năm nữa ». Lần thế nào mà đợy tan loạn quân được ?

Phương thức của chúng, như Tshombé đã nhìn thấy là nếu cung chúc kiên nhẫn mà không kẻ thù cho ông gọi là cũng thức thực đạo trả hình. Theo cùng thức này, người đã nắng gió cũng nhiều cùng việc thực chết cùng hay, trong giai đoạn con phải bước lượn nhau vào đề lập một nhà hành chính và một quân đội mới hiệu quả. Vì bây tư chỉ không chạy « Phi Châu Hóa » bằng bắt cứ gì cả, nên các đồng nghiệp của bọn đó các quốc gia khác trên lục địa Phi Châu hãy chạy ông. Tuy thế một số đông người đã trắng vẫn là lại giữ những chức vụ quan trọng ở Nigeria và Ghana. Trong những nơi đây họ vẫn được bảo nghĩa, nhưng người ta không nói đến họ một cách quá đáng.

Ông Tshombé hết lấy lòng các ở trong nước, và đang làm được thế với một đường lối mà không một nhà lãnh đạo Phi Châu nào làm khác. Ông đem nhỏ đến tự cách mà đồng bào của ông đã mất, vì lười biếng, và vì cung trả lời ở lước trên của mình của họ. « Không thể làm được, thưa ông chủ ! » Ở Stanleyville, chỉ một chốt, trước khi quân phiến loạn chiếm thành phố, ông nói với một đám đông người : « Các bạn nói rằng tôi không làm được, không đúng. Nhưng tôi nhìn thấy rằng các bạn uống rượu Tuvre mỗi ngày lúc 9 giờ sáng. Các bạn phải làm việc trước đó, rồi hãy uống rượu Tuvre ! »

Người Phi Châu kinh trọng kẻ đã-ng có vẻ ngày Tshombé tin vào sự cùng đến của ông đối với quân phiến loạn ở Stanleyville. Nếu ông thành công sự Congo có thể là một nơi quan trọng trong lịch sử của Châu Phi cùng chỉ đây. Đã từ 5 năm nay, những nhà chính trị Phi-Châu đã ra công phá hàng Tay Phương trong khi họ tự khác không hy vọng chống các nhà « ta tính Phi Châu » và « Châu nghĩa » bởi Phi Châu ». Ông Tshombé, là một người rất ít ở Phi Châu mà không có một chân ít nhất đã đến, ông chống nhận tính cách phù phàng của « ta tính Phi Châu » ; cũng tính cách phù phàng của « Châu nghĩa Xã Hội Phi Châu ». Ông bằng lòng nhận những người bên ngoài đến với ông, để người họ là bước đầu thực, sự thực giúp họ vì, để cung cấp họ sự Congo, một sự vững chắc. Điều trọng yếu là lương tâm, thực tế và thực tế, ông có thể làm được điều này, mà điều số mạng hình như hai lần ông.

Những người đã đến ở Stanleyville và Paulis khó nói quên được hình động con những người lính đánh thuê Ve cùng con lên, người đã trang mới quên được những tên ác của những người Sơ ít. Một số bao người Bỉ, và người ta trông khác trước đây đã cùng và đã làm việc ở Congo, hay gọi lại nhưng khi nghe tin việc phát trở lại đây. Luy thế cũng có những người khác, mới số đông đến nhờ người ta phải, người nhiều, mới lúc sau, đã nói bị sẽ bắt ở lòng mới lại, nếu được mời. Có là bị không trở lại lại với tình thân của Bác Sĩ Paul Carlson, bởi ông nói : « Trong thế kỷ này, nhiều người đã chết vì muốn chúng tôi có Chúa. Trên hơn là trong những thế kỷ trước, nhiều chúng ta thường cho rằng những thứ bự trước kỷ là những thế kỷ của những người vô tín. Đây là đã đến Congo vì những lý do vật chất hoàn. Nhưng giờ phút có mặt sự gọn thiệp hình thương. Inh mạch giữa Phi Châu đã đến và thế giới ngoài đã tiếng, và những người kỳ phải đã đến đây, và quyết là phải chấp nhận bộ. Vì đó sống ở bé. (Theo báo TIME)

LƯU Ý CÁC Phật - Tử

Vì lý do kỹ thuật, kể từ chủ nhật 20-11-64, tầng sau của Nhà Tượng Ký Phật Giáo sẽ đóng cửa kể từ 11 giờ 55 đến 12 giờ 15 trên các lên sáng đến thường lệ của Đại Phật Thanh Quan đối với những ngày Chủ nhật hàng tuần.

Xin quý Vị thính giả và quý độc giả đọc báo để biết rõ.

Nha T.U.P.G.

TỔ CHỨC PHỤ NỮ *của Cộng Sản* CHỐNG CHÁNH PHỦ SUKARNO Ở NAM - DƯƠNG

Theo một tin từ Djakarta của hãng thông tấn UPI tới Saigon ngày 13-12, trong ngày 10 vừa qua Tổ chức Phụ nữ của đảng Cộng sản đã tổ chức một cuộc biểu tình chống Chánh phủ Sukarno, ở Medan, thủ đô của Bắc Sumatra, để yêu cầu giải giá các thực phẩm. Đây là cuộc đấu tiên chống chánh phủ từ ngày được độc lập (1949)

Ở CONGO quân phiến loạn *tiếp tục sát hại* người Da trắng

Một mục sư người Hồa Lan vừa thoát khỏi tay quân phiến loạn đã đến Leopoldville, ngày 12-12, và đã thêm sáu người đã trắng bị quân phiến loạn tàn sát gần đây.

Những người này bao gồm một đôi điền chủ Stanleyville chừng 130 cây số về phía Tây. Vợ ở người mới bị giết, tổng số các con tin đã trắng bị hại là 129.

Ông mục sư thoát chết vì ông là người đức nhất bởi vào chỗa và đầu khiến xuống may cho bọn quan.

LIÊN HIỆP QUỐC TIẾP TỤC THẢO LUẬN VỀ VIỆC CONGO

Liên hiệp Quốc vẫn đương nghị tự thảo luận về vấn đề Congo.

Mặc dầu tuyên cam kết Hòa kỳ, ngày Chủ nhật vừa qua, có cho biết rằng các nước Phi Châu phải có những đề nghị cho Liên hiệp quốc xem thấy rõ nào bộ của bộ đề tranh những vụ nổi loạn như ở Tây Bắc Nha khu xưa.

Ông Harlan Cleveland Thứ trưởng Ngoại giao Hồa Kỳ, cho biết rằng các vốc tổ chức quốc tế nên « xa cao thấp của quan hàng » có thể có, khi Congo, đã « Phi Châu Hóa » các người trong nước tranh chấp nhau quyền hành.

Ông nói, « Đây là một cách tính tái cước thân loạn về Congo. Những con tin được đem ra khỏi Congo sau khi được Chánh phủ chính thức cho phép. Con những quân phiến loạn ở Stanleyville đã được ngoại bang giúp đỡ mà không có giấy phép.

Hôn đồng Bảo Hiểm Liên Hiệp quốc đang thảo luận về lời đề cao các 22 người ở Phi Châu, Á châu và Âu châu gồm 10 Phó Tổng Thư ký Bí thư đoàn quốc nhưng do đó các những con tin và những bọn ra khỏi Congo. Đồng thời Hội đồng Bảo an vẫn xét lời đề cao của chánh phủ Congo và các Phó Tổng Thư ký Công Hòa Á Rập đã giúp đỡ loạn quân.

CÁC HÌNH PHẠT ÁP DỤNG trong tình trạng thiết quân luật

Tổng trấn Saigon — Gia Định vừa ra thông cáo số 13 ngày 13-12-64 nguyên văn như sau :

Chiếu theo Sắc lệnh tuyên bố tình trạng thiết quân luật, Sắc lệnh ấn định các hình phạt áp dụng trong tình trạng thiết quân luật và các Đạo luật Tự pháp hiện hành các hình phạt kể sau sẽ được triệt để áp dụng nhằm duy trì an ninh trật tự công cộng tại Đô thành Saigon và tỉnh lỵ Gia định :

A) Đối với những vụ biểu tình vô tự họp bất hợp pháp

1) Những người tham dự có vai trò nổi bằng chúng phát tuân theo lệnh giải tán lần đầu thì sẽ chịu tội về tội « không đến » (« ne pas obéir à un ordre légal ») và bị phạt tù 1 đến 3 năm.

Nếu cuộc họp biểu tình chỉ giải tán sau khi giải tán lần thứ hai, hình phạt sẽ là 3 năm tù, 5 năm tù, 7 năm tù, 10 năm tù.

Nếu phải giải tán bằng vũ lực, hình phạt sẽ là 5 năm đến 10 năm cấm cố ; nếu vẫn bị đem sẽ là tội đã.

2) Những người tham dự không có trong đám đông tuân theo lệnh giải tán lần thứ hai của công lực sẽ bị phạt từ 15 ngày đến 6 tháng. Nếu phải giải tán bằng vũ lực, hình phạt sẽ từ 6 tháng đến 2 năm tù.

B.— Đối với những vụ bắt bớ :

Những người bường ung các cuộc bắt bớ sẽ bị :

— cắt mỗi bắt

— đóng cửa tiệm, một thời gian

— thu hồi chỗ ngồi

— Thâu bằng lái xe hay giấy phép lưu thông (đối với gọi chuyên đi).

Người ta, trong đúp các trường hợp bắt trên, sẽ bắn chung tay Saigon — Gia định hoạt động nhằm lại kể từ ngày 14-12-64, những biện bị giữ ở Trung cộng được hưởng quyền lợi 46. Một phát ngôn viên bộ ngoại giao Mỹ cho biết rằng bắc sĩ Rosen người nghĩ tên chức chức bịnh điều đi Trung cộng nhằm mục đích nhân đạo, theo lời mời của bộ ý học Trung cộng. Bác sĩ Rosen sẽ rời Ba Lê vào ngày 23 tháng chạp rồi từ Đi đi Bắc Kinh qua ngả Mạc Tư Khoa.

Hoa-Thịnh-Đốn CHO PHÉP MỘT bác.sĩ Mỹ SANG TRUNGCỘNG

HOA THỊNH ĐỐN. — Hôm thứ 7 vừa qua ! gửo sơ đại học trường Colombia, bác sĩ Samuel Rosen đã xin được một giấy chiếu khán thông hành cổ giá trị trong 1 tháng tại Trung cộng, cho chính ông và vợ ông.

Trong mấy năm gần đây duy chỉ có Vài kỳ giả và bà con thân thích của Mỹ kiều bị giữ ở Trung cộng được hưởng quyền lợi 46. Một phát ngôn viên bộ ngoại giao Mỹ cho biết rằng bác sĩ Rosen người nghĩ tên chức chức bịnh điều đi Trung cộng nhằm mục đích nhân đạo, theo lời mời của bộ ý học Trung cộng. Bác sĩ Rosen sẽ rời Ba Lê vào ngày 23 tháng chạp rồi từ Đi đi Bắc Kinh qua ngả Mạc Tư Khoa.

Về việc cấp phát thẻ đi xe buýt hạ giá CHO HỌC SINH VÀ SINH VIÊN

Công Quản xe Buýt Saigon cho hay rằng trong Việc cấp phát thẻ đi xe buýt giá hạ cho học sinh và sinh viên, Công Quản không có đủ hồi đông một số tiền nào hết.

Công Quản cũng cho biết trong các thông vừa qua, một số các trường có buộc học sinh phải đóng tiền mới được lãnh thẻ hạ giá do nhà trường xin về cho học sinh.

Công Quản cũng cho hay sẽ truy tố trước pháp luật những kẻ nào lợi dụng danh nghĩa Công Quản để viết cho học sinh để phát lại thẻ giá hạ đi xe buýt.

Thông cáo Số 1 CỦA TỔNG TRẤN SÀIGÒN-GIẠĐỊNH

Tổng Trấn Saigon — Gia Định trân trọng thông cáo :

Theo thời gian nhập ngũ các thanh niên từ 20 đến 25 tuổi của Bộ Quốc Phòng tại đã thanh niên kể cả thanh niên Việt Kiều đã hồi hương có quyền nhận trong hạn tuổi nói trên tại Saigon và Tỉnh Gia Định đều phải tính đến Quân vụ Thị Trấn Saigon hoặc Tiểu khu Gia định.

Những thanh niên nào trong hạn tuổi trên, mà bị hiểu nhầm không suất trình thẻ căn cước học sinh và bắn chánh giấy chứng nhận tạm nhập ngũ để người nào hoặc bắc chánh biên nhận đã khai vào bảng cho mình được cấp quyền trên cấp để, sẽ bị giữ lại đi Trại Nhập Ngũ số 3.

Tổng Trấn Saigon — Gia Định trân trọng thông cáo !

Các chàng trai nhận thư hoặc giấy chứng nhận tạm nhập ngũ kể từ nên cả cơ quan an ninh, tính bao giờ cũng phải đến Quân vụ Thị Trấn Saigon hoặc Tiểu khu Gia Định.

2) Các bạn đang đi học lớn mà lương gặt bắn thu những Chứng nhận thư nói trong khác phải đến trình quản đích.

Các cơ quan hữu tranh đã đến khác đến cơ quan việc thu hồi quản đích các thanh niên từ 20 đến 25 tuổi.

Saigon, ngày 12 tháng 12 năm 1964

Tổng trưởng Phạm văn Đổn.

Tổng Trấn Saigon — Gia Định

Đọc và cổ động **THỜI LUẬN**

ANH NGỮ ĐỌC CHẤM

ĐÀI PHÁT THANH SAIGON HỆ THỐNG B 41 THƯỚC VA 491 THƯỚC, 31G.30—22G00

• DICTATION FROM VIETNAM • FOR TRANSMISSION ON WEDNESDAY 16th Dec. 1964.

ONE ITEM ONLY

At a dinner party at his residence on December 3rd, the British Ambassador said :

We are especially honored this evening to be able to welcome in this house, the head of the Government of the Republic of Viet Nam. We are also very conscious that the Prime Minister has been so kind as to leave aside his many official preoccupations to spend these few hours with us. Just to say that it is an honor to see him here would however give an inadequate idea of our feelings. It is a real pleasure to have him with us and to be able to discuss with him the subjects, serious or light, which come to our minds.

Of course in the present circumstances, it is the serious side which is uppermost. We are all aware of the heavy burden which Mr. Huong accepted when he agreed to put himself at the head of the first civilian government to be established in Viet Nam since the revolution of November 1963. The transition to a civilian regime, the development of the political situation, the yearning of the people for more democratic institutions, the need to face a constantly threatening Communist subversion, presented his government with particularly difficult and delicate problems from the start. And I am not forgetting the heavy sufferings of the flood victims in the centre for whom the government has done and is still doing its utmost to bring massive and effective aid. It is said to note that to these unavoidable problems have been added others which come from a few stress possible elements who have done everything to overthrow the government and whose actions have hampered the accomplishment of its primary task : to lay the foundations of a stable, free and democratic system and to promote a national revival in all spheres.

For this reason I am sure that I speak for all who are present here when I say with how much sympathy we have followed Mr. Huong's efforts to overcome the many difficulties facing him, and how much we admire the determination with which he has applied himself to the task of creating an effective government and of establishing order and stability.

Bản dịch ANH NGỮ ĐỌC CHẤM

Bản dịch Tin đọc chậm — Thứ Tư 16.12.64

CHỈ CÓ MỘT KHOẢN THÔI

Trong một hòa ước bước tế, ở nhà nông của Ông, ngày 3-12 Đại Sứ Anh quốc nói (ronden = nhà ở).

Chúng tôi lấy làm hân hạnh nhất cách đặc biệt tối nay, vì được hoan nghênh trong nhà này, vì lãnh đạo của Chánh Phủ Hòa Việt Nam. Chúng tôi cũng biết rõ rằng (we are very conscious) chủ tướng đã có lòng tốt (has been so kind) để gạt bỏ (to leave aside) những nhiều bổn phận chính quyền (his official preoccupations) để qua vài giờ với chúng tôi. Chỉ nói rằng đây là vinh dự để được gặp ông ở đây, vậy vậy, cũng chưa một ý tưởng không thích hợp (unadequate idea) về những cảm giác của chúng tôi. Thật là một niềm vui thích thực (real pleasure) để được ông ở đây với chúng tôi và có thể thảo luận (and to be able to discuss) những vấn đề, dùng trọng hay không quan trọng (serious quan trọng Light), nhẹ nhàng, đến với chúng tôi (the subjects, or light, that come to our minds).

Cái nói trong tình trạng hiện tại (in the present circumstances), chính phần quan trọng là của thái nhất (very most) của nhân, quan bộ nhất). Chúng tôi đều biết (we are aware of) gánh nặng nề (heavy burden) gánh nặng, Hoàng (Hoang ông) mà ông Hoàng đã nhận sau khi ông lãnh đạo chính (to agree this burden) ông sẵn sàng đặt mình đứng đầu nội đầu tiên được thành lập ở Việt Nam từ khi cuộc cách mạng tháng 11-1963. Sự chuyển sang (the transition) một xã hội tự do, sự phát triển của tình thế chính trị, sự thèm muốn (the yearning) của dân chúng về những cơ cấu dân chủ hơn, sự cần thiết phải đối lại (the need) sự cần thiết Tuface phá hoại (a constantly threatening Communist subversion), người chưng trực (presented) một cách đặc biệt khó khăn và tế nhị (particularly difficult and delicate problems) from the start. And I am not forgetting the heavy sufferings of the flood victims in the centre for whom the government has done and is still doing its utmost to bring massive and effective aid. It is said to note that to these unavoidable problems have been added others which come from a few stress possible elements who have done everything to overthrow the government and whose actions have hampered the accomplishment of its primary task : to lay the foundations of a stable, free and democratic system and to promote a national revival in all spheres.

Đọc và cổ động **THỜI LUẬN**

Tìm việc

SINH VIÊN Kỹ sư cần thêm hai, 1 kinh nghiệm dạy học, số Tu Tài II sau Khoa Hộ Toán. Nhận kèm tại gia và Tây Đô. Xin xuống mỗi ngày Tuần Lý bốn. Thư chu : Xuân số 0062200A đường Phan-văn-Trị Saigon • Nhờ chuyển giúp ».

NAM SINH có tú tài I (đang học lớp đệ I). Muốn dạy lại tư gia từ đó tới tuần xuống mỗi sáu tuần tại Bà Rà Phép vào buổi bắc tiếp hoặc. Rất cần kinh nghiệm dạy từ 7e trở xuống. Đạo 7004 xin Đường Tôn Thất Đạm số 2 Phú Chau, A. Cầu và Âu đến gặp Bà Hồng Thị Ngọc Bí đã đưng quán nhờ đu đã cần những con tin và mang hộ và khám Longes. Đồng thời Hội đồng Liên-quan Đến lời tổ cao của chánh phủ Congo và các Phó Tổng Thư ký Công Hòa Á Rập đã giúp đỡ loạn quan.

— Nữ sinh 20 tuổi, học lớp Đệ thị, đã có T.H.D.N.C. Cần tìm việc làm vào khẩu hay kèm trẻ tại tư gia. Xin thư cho Tuyết Ngọc 222/18 Ký 10 Lê văn Duyệt — Gia định. (Nhờ chuyển lớp Upha).

SINH VIÊN Đại học có kinh nghiệm dạy tư gia nhận kèm TLH, đã hiểu với các bậc lượn thi TH, BNC, và Tú Tài I. Xin liên lạc Lương Cường 162/22 Phan thanh Giản Saigon.

NAM SINH Đệ I B có bằng Tú tài I muốn muốn kèm tại tư gia hoặc việc gì vừa sức để kiếm tiền học thêm và giúp đỡ gia đình. Xin liên lạc Vượt ở nhà Trung văn bị bão lụt cung nhà Thanh Niên Cộng Hòa Số 2 Nguyễn Bá Tòng Sài Gòn hàn gửi giúp đỡ hoặc thư cho số 5241888 lo F Phan Đình Phùng Saigon.

DIÊN-THỌ-TỐ ÔNG-TIÊN

THUỐC BỔ THẬN AN THẦN ĐIỀU HÒA KHÍ HUYẾT

THÍCH HỢP CHO NGƯỜI :

Lớn tuổi, hay đau mỏi mạnh, sức ốm yếu ăn không biết ngon, ngủ không an giấc

CẦN CHO NGƯỜI :

CƠ THỂ SỰ NHƯỢC

Hỏi các tiệm thuốc Hoa-Việt

Saigon 128, Lê - thánh - Tôn

NHÀ THUỐC ÔNG-TIÊN P.L. CHOLON

K.N. 520 B.Y.T. — 20-11-1963

TỬ VI hằng ngày

● *Chiêm Tinh gia HUỲNH-LIÊN*

632, Phan-thanh-Giản — SAIGON

Thứ Tư 16-12-64 - Ngày 13-11 ât.

Ngày Kỷ Hợi khắc Quý Tỵ, Thanh Mỹ, Sao Bích, Trực Bế Giờ Kỷ : Tỵ, Dần, Mão, Mùi — Trung : Thân.

NAM MẠNG — NỮ MẠNG

Tý — Tuổi 29 coi về tu tiền bằng phẩm mà người khác đã gửi phao cho tôi kn tu. tuổi 41 ngãi nghiệp được bắc đến tuổi 53 sẽ có tin cho mọi việc ở đời sau lấy đức làm đầu.

Sửu — Tuổi 28 hãy nghỉ đến công danh sự nghiệp mà gặt bỏ tự ý lấy tiền vào tuổi 40 tiền ấy có phần vượng phát hơn tháng qua tuổi 52 ít tin đang mong đợi con cái ở xa.

Dần — Tuổi 27 thận trọng khi đi xa tìm tình buồn tuổi 39 bạn bè không mấy tốt, có người đang gạnh ghét hãy để ý đề phòng tuổi 51 đang lo nghĩ vì con không nên cho con đi xa tuy ấy hết.

Mão — Tuổi 26 đường công danh cho các nhân viên nhà nước thành công, tuổi 48 đự tính việc gì cũ tiến hành sẽ gặp may mắn, tuổi 50 cuộc sống tạm yên nhưng cần chú tam sự của nhiều lo nghĩ.

Thìn — Tuổi 25 thông nên vì tình cảm mà lo lượng tiền tài, tuổi 39 nghiệp hơi gặt, tuổi 37 thay đổi việc cũ sẽ vượt hơn tuổi 49 hơi lợi, tuổi 49 có lời tình tiền chưa, lo đính con lo nghĩ nhiều kỳ đi ra.

Tỵ — Tuổi 24 nên thận trọng sự ăn bập lập cổ bụi vì sau tuổi 36 không nên kỳ gieo kho hay bắn hụp lưu ngày sau, tuổi 48 và 60 đừng tin ai trong bắt cứ chuyện gì.

Ngọ — Tuổi 23 mặc mắc sẽ được khác phục trong sự mai, tuổi 35 việc làm ăn to to tốt sẽ có kết quả, Tuổi 47 và 59 con cái xa nhà bình yên.

Mùi — Tuổi 22 cũng đang tươi sáng tuổi 34 vạn may sắp đến nơi, có thay đổi. Tuổi 46 và 58 có tin vui về tài chánh mừng vạng việc gì sẽ gặp sự đắm.

Thân — Tuổi 21 tuổi cần bước, tuổi 33 cũng đánh gặp trở ngại cui chăng sẽ bắt thắc gặp bình kn ít, tuổi 45 và 57 đừng quá dễ dãi với con mà sau bắt bận, tài lộc kém.

Dậu — Tuổi 20 đừng dự vào chuyện người Tuổi 32 vì tin thấy bạn vô chăng đành, tiền bạc tương đối dễ chịu hơn. Tuổi 44 và 56 thay trong vô sức khỏe, kỵ đi xa.

Tuất — Tuổi 19 và 31 không cần bao ngày nữa gặp vận xấu. Tuổi 43 lâm ăn khá thuận lợi, có con đi xa nhà. Tuổi 55 đã lưu ý đến con cái, kỵ đi xa.

Hợi — Tuổi 30 tiền bạc cho lắm thôi, tuổi 42 nên khác kém, tránh chộc khuya và lo nghĩ nhiều, có tin mừng, tuổi 54 coi chừng con, tuổi 56 tiền bạc phát vượng ngày kỵ đi xa.

Cơ thể bải hoải, Thận yếu

Hay bải đau, nhức đầu, mỏi mỏi, đau lưng.
Đi mộng hoạt tinh, sinh lực suy kém dùng thuốc bổ thận.

THẬN TRƯNG BỔ ÍCH *(Lo-van-Linh)*

Các chứng bịnh

Tỳ thấp đau bụng, nhức gân, ít hại, nói gắt, đi đứng khó khăn, ngoài da ít hoạt, ít đắc ngón tay ngón chân, ít cảm giác thèm mình, đau lưng nhức mỏi. Gió cả hao đến đau mình khó ngủ.

Các chứng Phong thấp nên dùng thuốc :

HOÀN KIỆN ĐƠN *(Lo-van-Linh)*

(Có bán tại các tiệm thuốc Bắc)

Thông phát hành : 528, Đại lộ Đông Khánh Cholon

K.N. số 605.608 ngày 18-12-1963

Bá Đã Sơn Quân Tán số 1

VÔ-VĂN-VĂN trị bịnh Tử Cung và Bạch-đái-Hạ

(K.N. số 145 — 16-5-65 — Hỏi các tiệm thuốc Hoa-Việt)

PHƯƠNG THUỐC GIA TRUYỀN !

ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT

• Cho có gái 14 tuổi mới thấy kinh.
• Cho Bà, Cô-ôm, huyết ứng, tim yếu.
• Cho Bà, Cô, mập, nhiều đàm, bế tắc kinh kỳ

Song liệu Điều kinh Bạch đái số 7

VÕ-VĂN-VĂN DƯỢC-HÀNG

201-211, Nguyễn-thái-Học Saigon. (Các tiệm thuốc Việt-Hoa đều có bán *loại 2 thuốc* Tế mát và được khỏi). K.N. số 434, ngày 25-9-1963

Đau lưng, đái dầm, tim yếu, mất ngủ, hồi hộp mộng mị, ăng gì hoặc thanh niên bạc nhược, ăm yên... uống THUỐC BỔ

BÁ LINH CƠ HOÀN 555

(Nhân ba số 555)

Nhà thuốc VẠN HOÀ ĐƯỜNG

55 203 Đường Lương Nhữ Học — CHOLON

QUÁCH PHÁT (Có bán tiệm thuốc Bắc)

K.N. số 620 B.Y.T. ngày 12-8-63

Đọc và cổ động **THỜI LUẬN**

Đọc trang 4 : NHIỀU TIN QUANTRONG

Đọc và cổ động **THỜI LUẬN**

Từ Nhà Kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

TRUYỆN NGẮN

NHẠT PHAI

SONG-TÂM

Ở vùng và Phương-Lâm là vấn đề đối với Vinh. Chàng thì cần biết hiện tại, chàng thương yêu. Phương biết mọi những lời khuyên ngăn của anh em bạn đối với Vinh chàng chỉ là thóc thách, không lọt tích chú. Nếu có ai thiện chí với chàng quả nhiên đã đã phá rất có thể làm cho chàng hiểu khác ngày người ấy.

Vinh biết Phương vào năm hành chánh đến chơi nhà Khánh. Chàng khi đang chuyện trò ở trước cửa, thì thấy Phương đi đâu về, ấy giờ gió thương tình này bắt gặp đó đặt để cho Vinh phải chú ý ngay đến Phương, tự biết ấy chàng liền để cặp và bảo Khánh không ngờ vẻ người đau ba vợt đi qua. Nhưng nhưng lời vẻ tình và thành thật mà Khánh được biết kể lại, đã khiếng Hạn Vinh nên trại ý chàng vẫn chăm chú ngăng cùng tìm hoi sáu vào mọi chi tiết khiếc Khánh lên vẻ không có biết phải nhau. mảng lại.

— Nay sang mà hai nhà. Tao cả là đích gì nó đâu mà biết được mày thật là lin thân qua lắm.

Vinh bắt bẻ cười, tiếp gọi chuyện không đúng đắn. Đề lúc ra vẻ, chàng đã phải nghĩ nhiều...

Sang lớn sau, Vinh đến nhà Khánh từ năm rồi đi học, trau ở trường tao ra chăng cùng thăm khác vẻ, cởi y là đã có dịp gặp mặt Phương. Khi chàng đoán hoài, nhưng anh vẫn tăng lên, mặc cho đến khi thấy Vinh qua mà mắc khác mới khuyên con bạn, cùng bỏ mặc đó mặc vẻ việc trên gương sáy ra trong cuộc đời của Phương. Đã Vinh gom phước phải ấn bỏ không con mang cái mộng tưởng người bước ấy đó.

Bằng với Vinh chàng không hiểu thế chàng đã tự coi Phương như là chàng, cuộc đời Phương phải trong vạnh. Nên Vinh đã đã lòng chàng nhất và chịu sự đau đớn hơn là đó tơ rúa mình bị người khác đẩy sao cho đến một cuộc đầu khiến bao người sầy ra, đi đâu tính đoạn người.

Vinh khiếp lại nhà khác nào, Chàng buồn bã suốt ba ngày, không ăn không ngủ và mong không thơm đi học sao chàng ngày ra một cách đau nhiều không gì hơn là viết một lá thư và gửi chàng đến Phương để bảo rõ hết cả nỗi cảm xúc cùng nhau y muốn của chàng đối với Phương và tuyên tình cùng Phương.

Lá thư hồi ấm hay vẻ, không tiu, trong đó những lời lẽ chàng kêu thiếu như lòng người mong Phương không sự nhỏ một nhỏ đến, trong cả khép khép nhỏ nơi tự chối, những vẫn là vẻ nhận sang chọn để đang mà không bị người ta khinh khi, coi thường, thay là mình khác ở đời và tâm lý con người, do những sinh nghiệm sống trong trái trong lần lịn và hiểu biết của con người Phương đã xa thân ra giúp sức trên đã gánh trách lấy sự sống vậy.

Con đường hiểu đến đó của Phương, chẳng bao xa mà Vinh được quanh quẩn mặc vào chưa tơi Trời tối đến cái tối đen tuyền lính ba chơi đây đã đến ra đã ánh nhập tối và lan cho con người ta bớt cái tính chất tự cho mình thơm vào phương phiêu bạt đó, để tự cảm thấy bớt ngờ nhu mình đem xa là mà lần đầu tiên Vinh đến nhà Phương.

Tiếng Phương trách khéo và sang tự trong nhà bước ra đon đã giúp cho Vinh bớt đó được những ngại ngùng. Khiến cho cái chuyện đi đây cự đến Vinh Phương, để chẳng lúc nào tỏ nhỏ khen hơi sự nhỏ nhỏ gửa lại người.

Cái thân mặt đến cái tự nhiên, không đến cái khiến khó và hay ý vẻ lo cho chàng đã gan nhiều hơn sáng cạn tan tiêu đuổi.

Bắt đầu thôi bực tự đây, mọi ý định có Vinh đều đến thay vẻ, để đến hạnh phúc cùng Phương xuống Nơi Trang — sau khi được Lan quên, chịu lên cho Vinh sự vẻ đây tay trường Trung học tư thục anh ta mà — vui sự lương — ở nghiên để mọi chuyện phân chi dưng, nên là tiên cho chàng sau bao sự chán lý Vinh, ngoài ra Vinh lại tạm nhẩu gần thăng thăng Ở Sagon rồi tiên thế người mình bao đau con riêng của Phương, nên sự thiếu hụt thực đầy Vinh cảng chăm phải phụ sức xin đây thêm gọi để lo Lập cho đó.

Những cảng bao lâu, trường ấy thật hai vẻ thua lỗ phải đóng cửa. Vy cảng Vinh trở lại Sagon mang nhóng in ấn và sau cùng phải lìa Phương vẻ thu nhận vẻ cha mẹ chàng xin cùng là tục. Mc Vinh khi ấy đã tác giả và đang cùng chàng sống với người chàng khác không phải là chín Vinh và chính khách bong hoa chàng một cô thiếu, nơi nay cùng đến, bỏ tiền rồi bỗ chẳng được bao lâu đều tiếng qua lại trong sự sống chàng đi ra mang đến cái bậu quả thấu tin của những bộ mặt trên hoàn hiện, sau là đã vàng trong

Bọn lại chẳng ra cái đích gì hết, vì chỉ sẽ thực khinh bỉ, tỉ hiểu, đây ra quên mất Vinh và Phương.

Vinh Phương cùng bao đến con nhỏ (con riêng của Phương) đến đi chỉ khác, mướn căn nhà lớp sạp mái tôn ngoài ở mấy chục mét Thân vao mọi thứ cần thiết vẻ tiền bạc hàng ngày đến với gia đình tự lập, do chàng giám vẻ, chứ thám những lo toan riêng rẽ, khiến Vinh muốn đến tên được, tiếng lúc ấy Phương cảng đã có thêm hơn chàng vẻ chàng, cùng thêm những đau hơn, chỉ hỏi được chàng chỉ nhẹ ngày ấy mà mượn bao lo quên thôi, nhất nhưng đó thôi cho mình vậy, mà khác đi cây cây cho vẻ xin vẻ lung tung khắp nơi.

Cho đợi nhà, bài thăng sau Vinh mới được người anh của Khánh đưa vào thăm bà là lại một cô gái bạn thân của Phương. Bà bà trong chàng nhân cớ mới cùng chàng "vào sự" Thêm vào các mạnh tu tại Vinh mà Vinh vẻ, cùng nhu cầu gia đình cần chàng lo cùng Vinh cùng nhỉ Phương đã được 3 tuổi Ham vẻ thích thiếu cùng thế vì tiền bạc mà đã gây cho cả chính gia đình mất vẻ tình nghĩa Phương luôn luôn đến với chàng, mang cho bà mẹ vẻ cùng xin bao đã lại cho con mình mẹ, kể là sau, Bà đến mọi cực cần khá sự gây đến cho mọi con Phương là tại Vinh.

Nhưng sau bao đến được "vẻ chết tai chết" Vinh vẻ cố nhất ngại, ngày hai buổi tới sở làm. Khi về nhà lại phải tìm Ấy lời an ủi vẻ cho con người, thì một buổi Phương bị đi chơi biết chia vẻ cùng khăng cho Vinh hay biết chu vẻ hành động bao đến con người đây vẻ cùng con, lúc hay biết Vinh đã có cho đi tìm kiếm Phương biết làm vẻ nữ ba ta cùng không vẻ Vinh biết lại lượt đi trong chả người quen biết hạn bao vẻ Phương, cùng không hay nữa. 360 ngày, hai ngày, qua rồi tại đến ba, bao người, không thấy mặt tin tức Vinh cùng không sự, và chẳng việc làm trở nên trễ nải.

Bằng một bữa Phương lại trở vẻ, sau 7 ngày đến xa chẳng đến nơi nào hết, Vinh đã đến nhà Phương vẻ và khoan nhẹ vẻ, bằng mong Phương quên được chuyện đã qua. Trái lại, Phương vẫn không lấy làm ăn hận, bộ mặt lạnh lùng đến hoàng bơ thờ, tiếng nói nhẹng đến là chuyện vẻ chẳng xảy ra khiến Vinh buồn rầu không thôi...

Cặp mắt lem đêm hề mỏi — tất cả trở đến khi mọi cuộc mặt mày xám, lạnh tuyệt đến lao ra. Người ta nhận đua Vinh vẻ sở vẻ, sở vẻ người đây tự vẻ cảnh của bạt tung. Xác Vinh thông xuống vùng trong. Áp chàng nhìn vẻ trên gương. Quên mau vẻ-ngày thay vẻ, thoáng bao ngày trong vẻ mặt lạnh trắng của bà. Phương phải bao các thứ đang nó mau trong sinh thu.

Và Vinh vẫn con thấy đó...

SONG TÂM

NỖI LÒNG biết tỏ cùng ai?

do Đặng-thị-THANH-PHƯƠNG phụ-trách

Đã mấy ai còn nhớ

(THƯ HỎI CÔ GIÁO PH.NG.PH. SAIGON)

Hỏi giáo Hg. gặp em thì nàng con là mới có gắt nghiêm, không nói nương yêu vì lòng bình hoàn nông. Hg. bị tính nhân bố rơi khi biết nàng có mang nang lại bị gia đình xua đuổi. không ai chăm chăp. Hg. đã chăm sóc nàng thuốc thốc quyền tính Rất cuộc nàng được cứu sống con cái thai thế chết trong bụng mẹ.

Lúc đó Hg. vẫn điều trị ở nhà thương nên em được trong coi khu bịch việc đó.

Thoạt đầu mới gặp Hg., em đã bị cảm mến ngay bởi vẻ đẹp trai mà đầu dáng con hiền hoà và đó rất nhỏ nhẹng Hg. vào đây, sau khi đã chăm sóc thì em vẫn tiếp quyết định phải rời cứu vớt nàng.

Cô là đang lúc đường cùng nên em nghe lời đề nghị của em, Hg. nhận liền.

Em nói nói để chị rõ, em cho một ngày nghỉ nhưng em cần biết vì thương em lắm nên ngày em thoát nhà cho Hg. ở, mọi em không cần giữ bí bắt. Thời gian qua Hg. lành mạnh và quên đã chuyện cũ, bạn chúng em yêu chưa, em biết nàng sẽ đó tất tiếc, vì thuận tình em vẫn tuổi Hg.— Hg. hằng lòng, vì thế cô bao nhiêu tiền dành dụm em lại đưa cả cho Hg. mua sắm trang cần đó.

Giữa lúc em đang mong sau một tuần như thế thì chàng may sao một cuộc hành quân em đã thành tàu tật.

Cũng từ đó, Hg. vẫn nhớ mong em. Rồi nàng đi tìm việc làm và trở thành chiếu đã chụp một cái bao nữ. Hg. làm được ba tháng, nàng đã đẹp nhà ở nàng.

Mặc cho em vẫn xin, nàng vẫn thu xếp đem đi như thường. Thế rồi em được tin nàng nhận lời lấy một phú thương giàu có và đẹp trai người ngoại quốc.

Em mới nghe tin ấy thấy chỉ ngẩn, nhưng em bao tin bao nghĩ bởi em nghĩ đến những chuyện trước kia giữa em và Hg. em nói thẳng Hg. không thể nào mà hoàng gạt và xử tệ với em như thế được, bởi thế nên em cố đi tìm nàng và cố được hết nhà đã vắng mà Hg. đến trên người đây là vào — và không lẽ Hg. đã quên tất cả ở sau ?

Đã mấy tháng sau nàng không một lần trở lại thăm em chị ở. Nàng có thể bạc bẽo đến thế chăng? Và như thế mấy em có thể tin tưởng nàng đã có một đạo nàng yêu em thật lòng không? Hay là hoàn toàn quên đi ?

TRẢ LỜI : Em hỏi chị « không lẽ Hg. đã quên tất cả sau sao ? » Nói ra, e em buồn chăng thật Hg. đã quên tất cả rồi em ấy. Người xưa khi bạc nghĩa, khi bội tình giữa em và Hg. thì chỉ mình em lo, lúc đó Hg. đang lại tính em một cách thành thật. Song chỉ là sự thành thật nhất thời mà thôi. Nếu ngày thời gian ấy mà em cương Hg., mà ta vẫn tình chung vợ thường trong Hg. cho phép truyền đau để bành trướng trong quân chúng

Bà Thái Hậu nói với cô mia mai :

— Tu không hiểu tại sao phết có tên giáo ngoại bang ở đây, trong khi chế-ý ta đã có sẵn tam giáo chính yếu của chúng ta.

Việt-trưởng cao niên đáp lại :

— Bẩm tôi cũng nghĩ thế.

Sao ở đời tôi, lại phải cuộc lại biến thế.

Hôm nay là ngày xinh nhất thứ 60 của Trương Cửu Phần, bà Thái Hậu lại cho mở đại yến tiệc mừng ông và trao tặng ông nhiều vật quí giá. Nàng làm mọi bài thơ, do chính tay nàng viết. Nàng ca tụng sự trung thu của ông đối với Hoàng-Đế, và khẩn cầu Trời Phật cho phép bà thọ ấy vào một bằng và ghi những chữ sau :

« Trao tặng người Anh Hùng Cột Trụ và người bình học chăng là?».

Nàng cho Hàng Trương một trang Đức Phật có kính, một giỏ bằng gỗ có nam ngọc, một đo thêu rồng vàng, 16 tấm lụa và 10 tấm gấm.

Khi tướng Trương Cửu Phần bước cao cung điện hoàng đế Nam kinh, ông đã thu phục được nhiều tâm trung khắp quân nhân, thì vui thương xuống. Ông đã nhiều thuyền hoa lướt trên Hà Nội và cho các kẻ vô gia đình ca những bài ca trình tấu, thật sao... Đoàn kệ nữ là lại, mua sắm cho những người dự hội. Tướng Trương Cửu Phần rất hân hoan trông thấy cảnh thanh bình khi xưa đã trở lại, ông bao cho nó trên đình trên đầu mỗi năm mươi đồng bạc không khi thái bình như hồi trước khi chưa có loạn quân Tài Phiên.

Mặt đầu sống trong cảnh đài các, hay hoàng và thanh lịch với nhiều cảm tình của đàn chúng, tướng Trương Cửu Phần không còn bàn đến nữa. Năm nay, ông tiết đầu xuân, ông đã nghe thấy tiếng gọi của các thần linh gọi ông. Lúc ấy, ông đang trên con đường ông trở về để gặp mặt vị thượng thư theo như lệnh truyền của bà Thái Hậu từ Bắc Kinh gửi tới. Theo thói quen, ông thường nghĩ một mình để ngắm những ông thơ cổ của không Phi Tử, đi nhiên ông cảm thấy lưới mình đã đi ra cảng lại, khó chế tiếng ông gọi bảo đoán thấy tăng đưa ông trở lại cung điện của mình. Nhưng ông thấy người bảng hoàng, chẳng vàng, hoa mắt... ông ngồi bình trên giường bên cửa sổ.

— Cả là cho sẵn để ăn ông bà bên chín suối rồi con ơ. Bây giờ cha bắt rất trong khi cha còn đã lại biết ở nhiệm vụ và sứ mệnh bà đó. Cha nhận con vẽ tâu với bà Thái Hậu, con nói với tướng Lý Hồng Chương là bạn đồng nghiệp của cha nhé! Đối với cha, giờ đây cha chỉ còn như giọt sương sớm, không biết qua đi phút nào. Khi cha thất đi con phải an tăng theo nghi lễ cổ truyền và tụng niệm những kinh cầu Phật Tổ.

Người con ngồi bên cạnh, đôi mắt đã ngấn lệ mắc cho hai dòng lệ tuôn rơi trên gò má đã lên đầy lại cha già :

— Thưa cha, xin đừng nói đến tự thiết.

Người Ngọc Hồng Quý tướng Trương Cửu Phần có sẽ trên tính lại. Ông muốn được đưa ông ra ngoài để ngắm những cây mận nẩy lộc. Rồi đó, mới lần nào ông lại ngồi đi, lần nào người là không đưa ông trở lại giường. Vì vậy, ông nói đem ông vào Thánh Đường Hồng Hoàng. Nơi đó, bà đã ông trên ngoài của ở Phố Thắng Đốc. Ông ngồi đầu tướng như đang dự buổi hội nghị, rồi ông nói người ra.

Vào lúc ông đi ở bên kia thế giới, cả một tiếng kêu lên phát ra từ trên cao làm ông khẩn thành, ở đó, ngồi sao đất ngồi là để tọa trên đầu rơi xuống. Mọi người đều trông thấy và lu sự sắp có tai biến.

HỎI THỨ TƯ

Muốn đen mầu lệ, tạ lòng tri kỷ

Bạch Nguyên Chương biết Hùng Đại Niên là người nông nây, nên đã mặc lão ta nói một hơi cho hả, đợi khi đắt lời rồi mới xét xa đáp :

— Viên « Cửu Chương Phần Hồn Đan » và chết y thuật của Bạch mồ chỉ có thể dối bệnh cứu sống, chứ không có phép đổi lại mạng sống trong tay Diêm vương ! Lúc Bạch mồ và Cô Vân Đào Trưởng đến nơi, thì Bạnh huynh đã hồn lìa khỏi xác, dưới chỉ lực của Cô Lão đó đây...

Hùng Đại Niên vì quá xót thương người bạn tri kỷ chết thảm, nên lão ta không kịp nghe kỹ hàm ý trong lời nói của Bạch Nguyên Chương, thì kịp nghe nói Vạn Bắc Thư Sinh bị chết dưới chỉ lực của Cô Y Nhân lão đã trợn mắt hết lên một tiếng rồi tung ngay một chưởng nhằm chàng thư sinh tuần tú đang cách mình chỉ có ba bước bước !

Trong năm Vị và lão kỳ hiệu hiện vẫn chân thế nội lực thì phải kể Nhân Tam Quốc Thủ Trại Hoa Đà và Trưởng Bạch Tiêu Đã Hùng Đại Niên là xuất sắc nhất.

Nhất là chưởng lực lại được đánh ra trong lúc đang đau thương tức giận cực độ nên chẳng phải là nhẹ nhàng cho chàng thư sinh gầy gò !

Vừa đứng gần lại vừa xuất kỳ bất ý nên Cô Y Nhân không kịp đề phòng, tính thế rất nguy hiểm ! Thì may thay Bạch nguyên Chương và Cô vân Đào Trưởng hai Vị kỳ hiệu vốn biết tính nóng nảy của Hùng Đại Niên, nên cả 2 đồng vừa tay chân lưỡng chưởng phóng lại, vừa mà đầu vai trái chàng vẫn bị dư oai của chưởng lực quá trầng phải thối lui nửa bước và nhỏ cô nội công hùng hậu của chỉ bơi ở làm nhức chối một chút thôi.

Đồng Đinh Điều Tàu Vân Hồng Ngọc Nhân có vẻ giữ kinh nghiệm giang hồ hơn, nên vội giải thích !

(CÒN NỮA)

Soi GƯƠNG KIM CỔ

Tô Vũ ước Nam

HÀI-ÂU-TỬ biên khảo

Lý quang Bì thấy được tình tiết của Lê thúc Hiến, nên vội Trần đã bàn đợi sách, người đương thời đều ca ngợi là Hiến Đạo. Đặc biệt giữa Hiến thì nên hiện Thống Nguyễn đã Lê Cung Hoàng lâm quyền. Đến cuối Đại Thụ lang.

Phụng mệnh sang vào nhà Minh, đang đây phân ngoại vẫn ngày vẫn thế phương vật, không ngờ bị viên quan phụ thuộc đánh trên « người vàng ngọc » Tô Vũ phải vượt ngàng thuật đầu đi mà ăng hiểu biết.

Tô vương đến Nam Ninh, viên Tổng Đốc khiến phải « bơi xin lên xua nhà Minh.

Khi vang đến Yên Kinh, vua nhà Minh gần lắm, bên sai quan lại rất lễ và sai hết bao mặt ra là hình lên gần cố đô Thanh Thiên, nhưng vẫn thấy thực khó nhọc.

Vội nhiều thời gian lý chế là một quan nhóng cho nhóng mà thôi. Đến với em, tình phụ đã nhạc mà nghĩa cùng không cho nên nàng đã tìm cách xa em bằng sự tìm việc làm và đưa ra ở nhóng.

Một cô gái mà nó đẹp như nàng lại tìm nghề chiếu, đã thế bài làm gì chẳng được lâu kể đã đến vẻ đẹp. Bao nhiêu những sự chiếu chuộng ấy đã lôi kéo người bao nhiêu những đau đớn đã qua. Tô quốc bắt đã chỉ nghĩ rằng mình. Tô mặt thì hoàng của nắc Cực mà thôi. Và khi có một gã ai tính quy đăng vàng bạc dưới chân nàng, nàng vẫn chẳng để ý là gì, nhẹ ngay.

Bạy giờ con sầu đã hoa bướm Hg. lần sang cuộc đời bao hoàng cho không thể trở về với hoàn cảnh khi của là kiếp xưa bao nhiêu. Đối Hg. đã ra em, nàng vẫn bỏ em vinh viễn.

Kể ra, thật đáng buồn. Nhưng đó là thế, rồi mấy ai chu tường nhẹ đến người bạn của những người đau khổ? Số người ấy không phải ít, vì thế em nên coi sự phụ bạc của người con gái đó là yêu mối điều xét đi nhiều mà thôi.

Đời còn đó, thế nào mấy người kia em cũng sẽ có dịp được biết chuyện mà Thượng đế đành cho kẻ bất hạ ấy.

THANH PHƯƠNG

Đôi ngày tiếp các bạn trẻ. Mỗi tuần vào ngày Thứ Ba và Thứ Sáu, buổi sáng tại toà soạn báo Thời-Luận.

Miếng khí đói bằng gói khi no

Của tuy tạ-tức, nghĩa so ngàn trùng

Dõng bão hãy thú dưa sau lựt miên Trung !

Ngọc Hồng Quý

Ngàn năm BIA MIỆNG

LUYỆN THI

Kẻ từ tháng chín, trư trường
Bất đầu, dồn lớp, hết bương, và tuần.
Chia giờ, sắp chỗ, lần, lần,
Lập xong số điểm, đã sang tháng mười.
Trở về, đã đóc, đóc tài,
Biểu tình, biểu tợt, cũng cài, tuần dư
Có anh « được chết » đứ đừ,
Ốn « thầy » lành sắc, đề đưa vào chua.
Sướng chưa ! hỏi đã sướng chưa ?
Đến khi tổng tập, người đưa, rần, rần.
Cả, anh, bệnh viện, gửi thân.
Đến khi tổng tập, lành phần vinh quang.
Vớn cỡ, đàn tự, chuyển sang;
Hoan hỉ, đã đảo, lại vang cả trời.
Lại thêm, kẻ khóc, người cười,
Thế là tháng một, qua rồi cón đâu !
Giảng Sinh, Đình Chiến, bất đầu,
Dẫn đã, rồi sẽ có chầu, hết năm,
Vội vàng, xếp sách, lâm vân,
Hoan thanh « bích bào » mừng Xuân sang rồi.
Dùng dùng, Nguyên-Đán, tới nơi,
Thế là sáu tháng, đi đời, nhà ma.
Lại còn lễ Chiếc, lễ ta,
Lễ Lây, lễ Mỹ, lễ « Chu ! lễ « Thầy »
Cả thì, hội sáu, nghỉ hoài,
Thầu đi ngoại, quốc, lấy bài, dâu ra.
Chương-trình, sa số, hằng ba,
Thôi đành tính trăm triệu xoay qua « mua đề »
Tha hồ, ông lụ, ông Ngẻ,
Đem ra hỏi vợ ! dẫy nẻ ba tăng !!!

ANH HỐT RẢC

ĐỌC TRANG 4 :

Nhiều tin quan trọng

BÀ MẸ KHÓI LÒ
SIROP BEBE 17
CON NHỨT DẠI ĐÊM ĐI HỒ... KHÓC ĐÊM LÀM KINH GIẬT MÌNH
Trị :

Người đàn bà quyền thế

HAY LÀ

TÂY-THÁI-HẬU MÂN-THANH

Nguyên tác của PEARL S. BUCK

BÙI-NGỌC dịch

— 104 —

CHƯƠNG THỨ BA

BÀ THÁI HẬU

ĐOẠN THỨ MƯỜI

Tướng Trương Cửu Phần

— Những hiệp vốc của công tử Cung kỷ kết cối bạn họ, làm ta lắm bực mình. Nhất là lực mình với những người công giáo. Bọn nào họ đi khắp nơi trong nước chúng ta, tưởng như nơi đây là quê hương thực của họ.

Tướng Trương Cửu Phần đáp :

— Thưa người đàng thế.

Ông cần phải qui gối và thọc tục lệ của triều đình bắt ông phải quì mà không được đứng đối mặt. Ông cảm thấy lạnh giá thấu xương của buổi sáng mùa đông. Ông đang ý với bà Thái Hậu :

— Đúng, thực đúng thế. Bọn người truyền giáo gây nhiều rắc rối khắp nơi. Các tín đồ tân tăng của họ chống đối lại cái nhóng ai tổ cả không theo tôn giáo ngoại bang. Các nhà truyền giáo Ây, luôn luôn bênh vực các tín đồ của họ và các cố linh sự bênh vực của truyền giáo. Năm 1861, bà phải thiết đuổi lại bản ký kết hiệp thương với người Pháp, chúng ta phải suy tính kỹ lại tất cả vấn đề cho phù hợp.

Nhưng chẳng may tại sao đã xảy đến cho em, đang là một thanh niên khoẻ mạnh, em bỗng trở thành bà tàn tật. Chỉ không người đến bà với người tính bết vốc thu thiết và chẳng thành mới không mà thay bà với người chẳng tương lai của mình chỉ là một phế thân. Ở đây, Hg. chưa trở em đến nơi. Bà bảo bà làm gì chẳng được lâu kể đã đến vẻ đẹp. Bao nhiêu những sự chiều chuộng ấy đã lôi kéo người bao nhiêu những đau đớn đã qua. Tô quốc bắt đã chỉ nghĩ rằng mình. Tô mặt thì hoàng của nắc Cực mà thôi. Và khi có một gã ai tính quy đăng vàng bạc dưới chân nàng, nàng vẫn chẳng để ý là gì, nhẹ ngay.

Bạy giờ con sầu đã hoa bướm Hg. lần sang cuộc đời bao hoàng cho không thể trở về với hoàn cảnh khi của là kiếp xưa bao nhiêu. Đối Hg. đã ra em, nàng vẫn bỏ em vinh viễn.

Kể ra, thật đáng buồn. Nhưng đó là thế, rồi mấy ai chu tường nhẹ đến người bạn của những người đau khổ? Số người ấy không phải ít, vì thế em nên coi sự phụ bạc của người con gái đó là yêu mối điều xét đi nhiều mà thôi.

Đời còn đó, thế nào mấy người kia em cũng sẽ có dịp được biết chuyện mà Thượng đế đành cho kẻ bất hạ ấy.

cho phép truyền đau để bành trướng trong quân chúng

Bà Thái Hậu nói với cô mia mai :

— Tu không hiểu tại sao phết có tên giáo ngoại bang ở đây, trong khi chế-ý ta đã có sẵn tam giáo chính yếu của chúng ta.

Việt-trưởng cao niên đáp lại :

— Bẩm tôi cũng nghĩ thế.

Sao ở đời tôi, lại phải cuộc lại biến thế.

Hôm nay là ngày xinh nhất thứ 60 của Trương Cửu Phần, bà Thái Hậu lại cho mở đại yến tiệc mừng ông và trao tặng ông nhiều vật quí giá. Nàng làm mọi bài thơ, do chính tay nàng viết. Nàng ca tụng sự trung thu của ông đối với Hoàng-Đế, và khẩn cầu Trời Phật cho phép bà thọ ấy vào một bằng và ghi những chữ sau :

« Trao tặng người Anh Hùng Cột Trụ và người bình học chăng là?».

Nàng cho Hàng Trương một trang Đức Phật có kính, một giỏ bằng gỗ có nam ngọc, một đo thêu rồng vàng, 16 tấm lụa và 10 tấm gấm.

Khi tướng Trương Cửu Phần bước cao cung điện hoàng đế Nam kinh, ông đã thu phục được nhiều tâm trung khắp quân nhân, thì vui thương xuống. Ông đã nhiều thuyền hoa lướt trên Hà Nội và cho các kẻ vô gia đình ca những bài ca trình tấu, thật sao... Đoàn kệ nữ là lại, mua sắm cho những người dự hội. Tướng Trương Cửu Phần rất hân hoan trông thấy cảnh thanh bình khi xưa đã trở lại, ông bao cho nó trên đình trên đầu mỗi năm mươi đồng bạc không khí thái bình như hồi trước khi chưa có loạn quân Tài Phiên.

Mặt đầu sống trong cảnh đài các, hay hoàng và thanh lịch với nhiều cảm tình của đàn chúng, tướng Trương Cửu Phần không còn bàn đến nữa. Năm nay, ông tiết đầu xuân, ông đã nghe thấy tiếng gọi của các thần linh gọi ông. Lúc ấy, ông đang trên con đường ông trở về để gặp mặt vị thượng thư theo như lệnh truyền của bà Thái Hậu từ Bắc Kinh gửi tới. Theo thói quen, ông thường nghĩ một mình để ngắm những ông thơ cổ của không Phi Tử, đi nhiên ông cảm thấy lưới mình đã đi ra cảng lại, khó chế tiếng ông gọi bảo đoán thấy tăng đưa ông trở lại cung điện của mình. Nhưng ông thấy người bảng hoàng, chẳng vàng, hoa mắt... ông ngồi bình trên giường bên cửa sổ.

— Cả là cho sẵn để ăn ông bà bên chín suối rồi con ơ. Bây giờ cha bắt rất trong khi cha còn đã lại biết ở nhiệm vụ và sứ mệnh bà đó. Cha nhận con vẽ tâu với bà Thái Hậu, con nói với tướng Lý Hồng Chương là bạn đồng nghiệp của cha nhé! Đối với cha, giờ đây cha chỉ còn như giọt sương sớm, không biết qua đi phút nào. Khi cha thất đi con phải an tăng theo nghi lễ cổ truyền và tụng niệm những kinh cầu Phật Tổ.

Người con ngồi bên cạnh, đôi mắt đã ngấn lệ mắc cho hai dòng lệ tuôn rơi trên gò má đã lên đầy lại cha già :

— Thưa cha, xin đừng nói đến tự thiết.

Người Ngọc Hồng Quý tướng Trương Cửu Phần có sẽ trên tính lại. Ông muốn được đưa ông ra ngoài để ngắm những cây mận nẩy lộc. Rồi đó, mới lần nào ông lại ngồi đi, lần nào người là không đưa ông trở lại giường. Vì vậy, ông nói đem ông vào Thánh Đường Hồng Hoàng. Nơi đó, bà đã ông trên ngoài của ở Phố Thắng Đốc. Ông ngồi đầu tướng như đang dự buổi hội nghị, rồi ông nói người ra.

Vào lúc ông đi ở bên kia thế giới, cả một tiếng kêu lên phát ra từ trên cao làm ông khẩn thành, ở đó, ngồi sao đất ngồi là để tọa trên đầu rơi xuống. Mọi người đều trông thấy và lu sự sắp có tai biến.

HỎI THỨ TƯ

Muốn đen mầu lệ, tạ lòng tri kỷ

Bạch Nguyên Chương biết Hùng Đại Niên là người nông nây, nên đã mặc lão ta nói một hơi cho hả, đợi khi đắt lời rồi mới xét xa đáp :

— Viên « Cửu Chương Phần Hồn Đan » và chết y thuật của Bạch mồ chỉ có thể dối bệnh cứu sống, chứ không có phép đổi lại mạng sống trong tay Diêm vương ! Lúc Bạch mồ và Cô Vân Đào Trưởng đến nơi, thì Bạnh huynh đã hồn lìa khỏi xác, dưới chỉ lực của Cô Lão đó đây...

Hùng Đại Niên vì quá xót thương người bạn tri kỷ chết thảm, nên lão ta không kịp nghe kỹ hàm ý trong lời nói của Bạch Nguyên Chương, thì kịp nghe nói Vạn Bắc Thư Sinh bị chết dưới chỉ lực của Cô Y Nhân lão đã trợn mắt hết lên một tiếng rồi tung ngay một chưởng nhằm chàng thư sinh tuần tú đang cách mình chỉ có ba bước bước !

Trong năm Vị và lão kỳ hiệu hiện vẫn chân thế nội lực thì phải kể Nhân Tam Quốc Thủ Trại Hoa Đà và Trưởng Bạch Tiêu Đã Hùng Đại Niên là xuất sắc nhất.

Nhất là chưởng lực lại được đánh ra trong lúc đang đau thương tức giận cực độ nên chẳng phải là nhẹ nhàng cho chàng thư sinh gầy gò !

Vừa đứng gần lại vừa xuất kỳ bất ý nên Cô Y Nhân không kịp đề phòng, tính thế rất nguy hiểm ! Thì may thay Bạch nguyên Chương và Cô vân Đào Trưởng hai Vị kỳ hiệu vốn biết tính nóng nảy của Hùng Đại Niên, nên cả 2 đồng vừa tay chân lưỡng chưởng phóng lại, vừa mà đầu vai trái chàng vẫn bị dư oai của chưởng lực quá trầng phải thối lui nửa bước và nhỏ cô nội công hùng hậu của chỉ bơi ở làm nhức chối một chút thôi.

Đồng Đinh Điều Tàu Vân Hồng Ngọc Nhân có vẻ giữ kinh nghiệm giang hồ hơn, nên vội giải thích !

(CÒN NỮA)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

truyện kiếm hiệp
Đoạn Tố tiêu Hồ
TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH CỦA
GIA CÁT THANH-VÂN — VŨ-NGỌC dịch thuật
Số 20 HỒI THỨ 3
Cái chết của Vạn Bắc Thư Sinh
Nghe chàng nói, Bạch Nguyên chương bên thở dài than :
— Lão còn nhớ lần gặp nhau tại Hà Đồng Đình. Cát Ngu Nhân lão huynh đã khuyên Bạnh lão huynh bỏ cần thân nói. Không đề ngày nay phải ngậm hờn chôn suối, cũng lại do sự lầm nhỏi mang họa !
Giả Y Nhân thấy cặp mắt Bạch Nguyên Chương đã long lanh ngấn lệ, thì biết tình bạn giữa năm vị kỳ hiệu ấy đã thân thiết chẳng khác cuột thịt nên chẳng cũng ngăn ngừ mà kể tiếp :
— Cho nên vì nguyên nhân đó, Vô Mục Tiên Cơ muốn bắc thì cho chồng mới yêu cầu tên quý trả đa mưu Ma Mật Ngạo và tên Song Cô Trợ Hiu Mạnh Vũ trợ lực. Vân bắt tuy đến quá muộn, không được đích thân trông thấy tên ác tay ám hại nhưng cứ xem cử chỉ và cách ăn mặc của tên Mạnh Vũ có vẻ như đến ở vùng Miêu Cương, thì chắc là tên này đã phóng ngài độc ám hại Bạnh lão tiền bối !
Cô Vân Đào trưởng có vẻ tức giận nghiến răng nói :
— Mà Bà Thương đã chết dưới lưỡi « Thiên Lam Độc Kiếm », Jáng lệ Phòng Tiêu Thanh phải kiếm thay thế Đông Hải Kiếm Bà mà bảo thù, chứ tại sao lại đến Ma Vân Bích lão lại Chẳng là là món ha rồi « Vực ngoài Tam Hung » lại không để lên nhau, mà cho rằng những vụ lầm đồng đợc khác, đều là lũ có thể khi nhục được hay sao ?
Nhân Tam Quốc Thủ Bạch Nguyên Chương lắc nói với Cô Vân Đào Trưởng :
— Bây giờ Đạo Trưởng cố tức giận cũng không ích gì ? Chúng ta lấy đem di thể của Bạnh lão huynh vào trong chả, đợi hai vị vãn, Hùng lão huynh đến đây, sẽ cùng bàn tính tìm cách tiêu diệt mầy tên ma đầu cùng bọn cực ác và lũ nghịch đồ của chúng !
Cô Vân Đào trưởng không biết nói gì hơn đành lặng lẽ cúi đầu nhìn thi thể Bạnh Hàm, và sau đó, đó Bạch Nguyên Chương tự tay ôm xác người bạn già đưa vào trong gian nhà tranh !
Cái Y Nhân thấy trên giá sách của Bạnh Hàm quả nhiều cả cuốn sách nhỏ mà lão hiệp đã khêm khoan tặng mình lúc sắp lâm chung chẳng bảo rút ra xem, thấy cuốn sách chỉ có độ 17, 18 trương, ngoài bìa đề 6 chữ : « Vạn Bắc Thư Sinh thủ lục ». Mới cầm cuốn sách chưa kịp mở xem, chàng đã nghe tiếng Bạch Nguyên Chương hỏi :
— Giả lão đệ, trước khi lão hữu Bạnh Hàm lâm chung, có điều gì trăn trối nhờ lão đệ gọi lại không ?
Chàng cung tính đáp :
— Lão lâm chung, Bạnh lão tiền bối không có điều gì trăn trối, chỉ cần dặn vãn bối bảo thù cho được mau giải thoát và tặng vãn bối cuốn sách này !
Bạch Nguyên Chương liếc mắt nhìn hàng chữ « Vạn Bắc Thư Sinh thủ lục » đề ngoài bìa sách thì ngẩn ng

tiếp theo 1 trang 4

thì thái hại phim thương cho những nước xích đạo phong trào xuống đường trong những ngày vừa qua.

Một kẻ phản bội trong hàng ngũ quân đội...

Đây không phải là lần đầu tiên "ta ta nói" đến lá điệp Mỹ sự thực vẫn đã là điệp viên chiến lược cung cấp tin tức cho những đường những đồ đồ quân chống Diệm. Nhưng hình ảnh Trần Văn Hương Việt Nam cộng hòa chống Chính phủ Trần văn Hương Việt Nam cộng hòa, chống Hương cố chống cho "ông" ở đây cho ông Tướng chuyên nói phản bội nếu Ta nói chuyện là Ta bán bạn, để tiện nói là Ta Vô ông chỉ bướng ông đã nói đã thành công. Người ta đã được biết đã đã nói chuyện ông "xác biện nhà đông chỉ và đông bộ. Mà người chỉ "ông" chưa "ông" ở nói kẻ bạn cộng, không ông chống nhân đã ông. Ông là nói "ta ta nói" chuyện. Mới người chỉ Mới kẻ tay trợ đã bao đưc đông bao nhiêu người, đã bao nghĩng người đã đã cho chỉ đã gây nên chính nhà đã nên thế nào? Mà chỉ nói đến nhà đã bao nhiêu? Nên nhà đã nên nhà chính trách Trần Văn Hương nên đã "ông" người ta bao thân "ông" đã "ông" bao Đã nên trách đã bao nhiêu? Nên đã nên nhà đã bao nhiêu? Nên đã nên nhà đã bao nhiêu? Nên đã nên nhà